

עמ"ת 49911/07/15 - שקד בן משה יקוטי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

28 יולי 2015

עמ"ת 49911-07-15 יקוטי(עציר) נ'

מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי

העורר: שקד בן משה יקוטי (עציר)

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בנצרת מיום 19/07/15 בתיק מ"ת 19574-10-14 על פיה הורה על דחיית בקשתו של העורר לעיון חוזר וביטול התנאים המגבילים אשר הוטלו עליו.

2. כנגד העורר הוגש בחודש אוקטובר 2014 כתב אישום בביהמ"ש השלום בנצרת המייחס לו, יחד עם אחר, עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, וכן גניבת שני אופנועים. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. בישיבה מיום 15/10/14 הגיעו הצדדים לידי הסכמה, על פיה ישוחרר העורר בתנאים מגבילים שכוללים בין היתר מעצר בית מלא בביתו בעפולה.

ביום 05/11/14 הותר לעורר לצאת לעבודה. ביום 03/02/15 תוקן כתב האישום במסגרת התיק העיקרי לעבירה של קבלת רכב שהושג בפשע וזאת לאור טענת העורר כי קיבל את האופנוע בחושדו שהוא גנוב. העורר הודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר מבחן. באותה ישיבה סוכם בין הצדדים על שינוי תנאי מעצר הבית למעצר בית לילי משעה 21:00 עד שעה 06:00.

ביום 01/07/15 הוגש תסקיר מבחן בתיק העיקרי, על פיו הגיע שירות המבחן למסקנה כי בשל קשייו של העורר לקחת אחריות על מעשיו הנידונים, קושי בהבנת חומרת מעשיו, מעורבותו הפלילית בעבר וקשייו לשתף פעולה עם שירות המבחן, כל אלה מעלים סיכון להישנות עבירה בעתיד. להערכת שירות המבחן העורר אינו פנוי רגשית וקשר בעל אופי טיפולי.

לאור עמדת שירות המבחן, ביקש ב"כ העורר לדחות את הדיון לשם קבלת תסקיר משלים. ב"כ המשיבה התנגדה לשליחת העורר לקבלת תסקיר משלים, אולם ביהמ"ש קמא בסופו של דבר דחה את הדיון ליום 11/10/15 על מנת לקבל תסקיר משלים אודות העורר.

3. ביום 19/07/15 התקיים דיון בפני ביהמ"ש קמא בבקשתו של העורר לביטול מלוא תנאי השחרור. ביהמ"ש קמא לאחר שבחן את בקשתו של העורר ולאור ההתפתחות בתיק, הקל בתנאי השחרור של

העורר כך שאפשר לו לצאת מדי יום להתאווורות ללא כל ליווי וזאת מהשעה 09:00 עד שעה 11:00
ומהשעה 16:00 עד שעה 22:00, ביום שבת יכול לצאת ממקום המעצר להתאווורות משעה 08:00
עד שעה 13:00, ומכאן הערר בפניי.

4. הן בהודעת הערר והן בטיעוניו בפניי, חזר וטען ב"כ העורר כי יש לבטל את תנאי השחרור במלואם,
וזאת משני נימוקים, האחד העדר עילת מעצר בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, והשני הוא
חלוף הזמן של 9 חודשים מיום הגשת כתב האישום ועד היום.

מנגד, ביקשה ב"כ המשיבה לדחות את הערר. הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולבקשת העורר בישיבה מיום
01/07/15 לדחות את הטיעונים לעונש לשם קבלת תסקיר משלים. לדידה, התנאים בהם שרוי העורר כיום
משקפים הן את המסוכנות והן את חומרת העבירה, כאשר מדובר בתנאי מעצר מצומצמים לחלוטין.

5. לאחר שעיינתי בהודעת הערר, בחנתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דינו של הערר
להידחות ואלה נימוקיי:

א. על פי תסקיר שירות המבחן שניתן בתיק העיקרי אשר התייחס גם לעבירה המיוחסת לעורר בכתב
האישום המתוקן, קיים סיכון להישנות העבירה בעתיד, וזה כשלעצמו נימוק אשר מצדיק דחיית הערר.

ב. סבור אני כי אין כל מקום לבחון מחדש באם קיימת עילת מעצר כנגד העורר על סמך כתב האישום
המתוקן וכי הבחינה נעשתה כבר על פי כתב האישום המקורי, עם זאת, ראוי לבחון את המסוכנות הנשקפת מן
העורר לאור כתב האישום המתוקן, ודבר זה נעשה על ידי שירות המבחן ובית משפט קמא.

6. נראה לי כי ביהמ"ש קמא ערך את האיזונים הראויים כאשר התחשב בעבירה המיוחסת לעורר בכתב
האישום המתוקן, מול המסוכנות הנשקפת ממנו על פי תסקיר המבחן שניתן, והגיע למסקנה כי ראוי
לצמצם את תנאי מעצר הבית באופן ניכר.

7. החלטת ביהמ"ש קמא, מידתית וראויה ואין כל מקום להתערב בה.

8. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הערר.

9. המזכירות תדאג להמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה והודעה היום י"ב אב תשע"ה, 28/07/2015 בהעדר הצדדים.

זיאד הווארי , שופט בכיר

הוקלד על ידי ערין בראנסה